

*“Geboren met hoopvolle verwachting
Gebotst op een verstoorde levenskans
Gelukkig in een liefdevol gezin
Keerde onverwachts terug
Naar de eeuwige Moederschoot.”*

Jurgen SCHIPMAN

Zoon van Flor en Godelieve Schipman - Hellemans

Duffel, 19 augustus 1970

Leest, 21 juli 2014

Leest, Sint-Niklaaskerk 30 juli 2014

Jurgen,
Toen jij geboren werd “Ontslot de nacht zich als een oesterschelp
en met vreugde begroetten wij de nieuwe dag”. Dit deden wij.
Tot het moment waarop je moeder je vond en de dood je leven brak.
Tot het moment waarop niemand je nog levend zag en het leven zinloos leek.
Tot het moment waarop voor je ouders de wereld een ander aanzicht kreeg.

Jij als jongste van het gezin kreeg van de natuur niet wat anderen kregen.
Jij kreeg niet het volle licht en moest leven in
een “maneschijn voor misdeelden”.
Jurgen, jij was zo anders dan de anderen.
Je kon zo dankbaar glimlachen om een hartelijk woord met glanzende ogen.
Bij iedere kwinkslag bloeide je open als een bloem.
Jij Jurgen met je specifieke gaven, waar ben je nu?

Je moeder en vader, zus en broers en allen vragen het.
Je ouders die met zoveel liefde voor jou zorgden.
Zo plots, stil en alleen, ben je van ons weggegaan terwijl je zocht naar een cd.
Zoekend naar muziek, naar een zang als weerklank voor die zang in jou.
Die zang in jou die je met woorden zo moeilijk kon uiten,
maar des te beter met de lach van je ganse lichaam.
“Waarom kan ik niet wat de anderen kunnen?” vroeg je aan je moeder.
“Waar ben je nu?”, vragen je moeder en je vader in hun groot verdriet.

Maar als het leven een mysterie is, waarom zou er dan geen ander
mysterie zijn, daar waar jij nu bent?
Jurgen, niettegenstaande je verstoorde levenskansen heb jij ons,
wellicht onbewust, geleerd wat nederigheid betekent.
Daarvoor onze dank.

De familie dankt u voor uw deelneming.

*“Met weinig woorden langzaam leven
Werk in huis en tuin, muziek en sport beleven
Zo dreef uw leven stil en teder
Tussen Borgerstein en uw Thuis.”*